

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A modificación da Lei orgánica 9/1983, do 15 de xullo, reguladora do dereito de reunión, céntrase en facer posible que os municipios afectados polo exercicio dos dereitos de reunión e manifestación estean informados e fagan patente a súa opinión ante a autoridade gubernativa, sen que iso supoña a modificación das condicións e prazos para o exercicio dos ditos dereitos, de acordo co principio de lles garantir a estas entidades locais o seu dereito a participaren en todos aqueles asuntos que afecten o seu ámbito de interese, aínda que si se acomoda ó novo trámite o prazo de que dispón a autoridade gubernativa para prohibir ou propor modificacións.

Así mesmo, inclúense expresamente as comunidades autónomas con competencias para a protección de persoas e bens e para o mantemento da seguridade cidadá, dentro do concepto de autoridade gubernativa.

Artigo único.

Introdúcense as seguintes modificacións á Lei orgánica 9/1983, do 15 de xullo, reguladora do dereito de reunión:

Primeira. O artigo 9 da Lei orgánica 9/1983 queda redactado como segue:

«Artigo 9.

1. No escrito de comunicación farase constar:

a) Nome, apelidos, domicilio e documento oficial de identificación do organizador ou organizadores ou do seu representante, caso de persoas xurídicas, consignando tamén a denominación, a natureza e o domicilio destas.

b) Lugar, data, hora e duración prevista.

c) Obxecto desta.

d) Itinerario proxectado, cando se prevexa a circulación polas vías públicas.

e) Medidas de seguridade previstas polos organizadores ou que se soliciten da autoridade gubernativa.

2. A autoridade gubernativa notificaralle ó concello afectado os datos contidos no escrito de comunicación, agás cando se trate dunha convocatoria urxente das previstas no parágrafo segundo do artigo anterior, co fin de que este informe nun prazo de vinte e catro horas sobre as circunstancias do percorrido proposto. No caso de non se recibilo informe neste prazo, este entenderase favorable. O informe referirase a causas obxectivas tales como o estado dos lugares onde pretenda realizarse, a concorrencia con outros actos, as condicións de seguridade dos lugares de acordo coa normativa vixente e outras análogas de índole técnica. En todo caso, o informe non terá carácter vinculante e deberá ser motivado.»

Segunda. O artigo 10 da Lei orgánica 9/1983 queda redactado como segue:

«Artigo 10.

Se a autoridade gubernativa considerase que existen razóns fundadas de que poidan producirse alteracións da orde pública, con perigo para persoas ou bens, poderá prohibi-la reunión ou manifestación ou, se é o caso, propo-la modificación da data, lugar, duración ou itinerario da reunión ou manifestación. A resolución deberá adoptarse en forma motivada e notificarse no prazo máximo

de setenta e dúas horas desde a comunicación prevista no artigo 8, de acordo cos requisitos establecidos na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.»

Terceira. Engádesse unha disposición adicional á Lei orgánica 9/1983, coa redacción seguinte:

«Disposición adicional.

Terán a consideración de autoridade gubernativa para os efectos da presente lei, ademais das da Administración xeral do Estado, as correspondentes das comunidades autónomas con competencias para protección de persoas e bens e para o mantemento da seguridade cidadá, de acordo co disposto nos respectivos estatutos e na Lei orgánica de forzas e corpos de seguridade e conforme o proceso de despregamento das respectivas policía autónomas.»

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 21 de abril de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

8930 LEI ORGÁNICA 10/1999, do 21 de abril, de modificación da Lei orgánica 8/1985, do 3 de xullo, reguladora do dereito á educación. («BOE» 96, do 22-4-1999.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

As modificacións que se introducen na Lei orgánica 8/1985, do 3 de xullo, reguladora do dereito á educación, céntranse en dúas previsións:

En primeiro lugar, artículase a necesaria participación da representación das corporacións locais como tales na programación do ensino a través do Consello Escolar do Estado.

En segundo lugar, modifícase o punto 1 da disposición adicional segunda, relativo á creación, construción e mantemento de centros públicos docentes polas corporacións locais. Sen prexuízo do cumprimento en todo caso das obrigas que nesta materia lles impón a disposición adicional décimo sétima da Lei orgánica 1/1990, do 3 de outubro, de ordenación xeral do sistema educativo, introdúcese a posibilidade de que as corporacións locais e as administracións educativas competentes poidan establecer-las condicións e as fórmulas de colaboración que consideren máis adecuadas para as mencionadas actividades de creación, construción e mantemento de centros públicos docentes.

Artigo primeiro. *Consello Escolar do Estado.*

A alínea i) do artigo 31.1 da Lei orgánica 8/1985, do 3 de xullo, reguladora do dereito á educación, queda redactado nos seguintes termos:

«i) As entidades locais a través da asociación de ámbito estatal con maior implantación.»

A vixente alínea i) deste mesmo artigo pasa a ser alínea j).

Artigo segundo. *Centros escolares.*

Modifícase o punto 1 da disposición adicional segunda da Lei orgánica 8/1985, do 3 de xullo, reguladora do dereito á educación, que queda redactado da seguinte forma:

«1. As corporacións locais cooperarán coas administracións educativas competentes, no marco do establecido pola lexislación vixente e, se é o caso, nos termos que se acorden con elas, na creación, construción e mantemento dos centros públicos docentes, así coma na vixilancia do cumprimento da escolaridade obrigatoria.»

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 21 de abril de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

8931 *LEI 10/1999, do 21 de abril, de modificación da Lei orgánica 1/1992, do 21 de febreiro, sobre protección da seguridade cidadá. («BOE» 96, do 22-4-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A modificación da Lei orgánica 1/1992, do 21 de febreiro, sobre protección da seguridade cidadá, habilita os municipios para especificaren nas súas respectivas ordenanzas os tipos, definidos na lei, que corresponden ás infraccións en que a sanción se atribúe ós alcaldes. Preténdese con iso solucionar as dificultades que vén suscitando ós alcaldes a ausencia dunha habilitación expresa na lei para que as ordenanzas municipais poidan establecer esta especificación dentro do tipo correspondente a cada infracción definido no propio texto legal. A concreción dos tipos realizárase sempre dentro dos límites establecidos ó respecto polo artigo 129.3 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Artigo único. *Seguridade cidadá.*

Introdúcese un novo parágrafo ó final do punto 2 do artigo 29 da Lei orgánica 1/1992, do 21 de febreiro, sobre protección da seguridade cidadá, do seguinte teor:

«Para a concreción das conductas sancionables, as ordenanzas municipais poderán especificar os tipos que corresponden ás infraccións en que a sanción se atribúe neste artigo á competencia dos alcaldes, sempre dentro da natureza e os límites a que se refire o artigo 129.3 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.»

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 21 de abril de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

8932 *LEI 11/1999, do 21 de abril, de modificación da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, e outras medidas para o desenvolvemento do goberno local, en materia de tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial e en materia de augas. («BOE» 96, do 22-4-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A Constitución española de 1978 estruturou un modelo de Estado composto no que os centros de decisión se multiplican, incluíndo a determinadas entidades locais —municipios e provincias— na dita estrutura e garantindo a autonomía delas para a xestión dos seus respectivos intereses. O marco competencial concreto das entidades locais determinarano as leis.

A Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, cumpriu a función de establecer a delimitación básica da autonomía local, mediante o sinalamento duns ámbitos materiais nos que as entidades locais deben exercer competencias, sen determinar en qué grao, cuestión que correspondería concretar ó lexislador sectorial, estatal e autonómico correspondente.

Tamén na Carta Europea de Autonomía Local, feita en Estrasburgo o 15 de outubro de 1985 e aprobada e ratificada polo Reino de España o 20 de xaneiro de 1988, defínese a autonomía local como o dereito e a capacidade efectiva das entidades locais de ordenaren e xestionaren unha parte importante dos asuntos públicos, no marco da lei, baixo a súa propia responsabilidade e en beneficio dos seus habitantes. Así mesmo, sinalábase que o exercicio das competencias públicas debe incumbir preferentemente ás autoridades máis próximas ós cidadáns.

Transcorreran máis de doce anos desde a aprobación da Lei 7/1985 e desde distintos sectores, entre os que se encontra a Federación Española de Municipios e Provincias, tense criticado que, nin por parte do Estado, nin das comunidades autónomas, ó lexislar nos ámbitos materiais sinalados no artigo 25 da dita lei, se desenvolve de forma substantiva a atribución de competencias ós municipios, polo que, durante este período,